

Hajléktalan szerelem

Egy bentlakásos szociális intézmény szolgáltatásait igénybe vevő férfi az intézményben dolgozó egyik szociális munkással kialakult kapcsolatának etikai vonatkozásairól kérte az Etikai Kollégium véleményét. A beadványban leírt eset a hajléktalanszállón folytatott segítő kapcsolat megváltozásáról szól: a segítő egy szociális munkás nő, a kliens pedig az intézményben lakó férfi. A kliens szerint a formális együttműködés keretében végzett szociális munka idővel párkapcsolattá alakult, majd véget ért. A beadvány arról is tájékoztatja az Etikai Kollégiumot, hogy a segítő más munkakörbe való áthelyezése is megtörtént.

Az Etikai Kollégium állásfoglalásában a Szociális Munka Etikai Kódexének 17. és 18. pontját vette alapul, mely szerint:

17. A szociális munkában összeférhetetlen a szociális munkás és a kliens közötti rokoni, baráti, szerelmi, üzleti /haszonszerzésen alapuló/ kapcsolat.
18. A kliens indokolt esetben megválaszthatja a szociális munkást, amennyiben az intézmény működése ezt lehetővé teszi. A szociális munkás – szakmai megfontolás után és/vagy összeférhetetlenség esetén – megszakíthatja a segítő kapcsolatot úgy, hogy gondoskodik a kliens további szakmai segítéséről.

A Szociális Munka Etikai Kódexének hivatkozott pontjai alapján az Etikai Kollégium úgy látja, hogy az az eset minősíthető etikai szempontból kifogásolhatónak, amikor a kliens és szociális munkás között egyidejűleg áll fent segítő és más jellegű (baráti, szerelmi) kapcsolat.

A beadványból és a csatolt dokumentumokból az derült ki, hogy ebben az esetben sor került a szociális munkás áthelyezésére. A formális segítő együttműködés lezárása, megszakítása után a férfi és nő között lehet bármilyen további kapcsolat, és ez nem minősíthető etikai vétségnek.

Az Etikai Kollégium az esetet a kliens beadványa alapján véleményezte, mert az ügyrendje alapján nem folytathat vizsgálatot.